

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

DEPARTAMENTUL PENTRU RELATII CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 12, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.2000, E-mail: departament@gov.ro

Nr. 10132, 10134, 10140, 10145, 10167, 10168, 10169, 10218/2026

14 -09- 2026

**Către: Doamna Ramona-Ioana BRUYNSEELS
Secretar al Camerei Deputaților**

Ref. la: Răspunsuri la întrebări/interpelări formulate de deputați

Stimată doamnă secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele întrebări/interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

MINISTERUL MUNCII
FAMILIEI, TINERETULUI ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE

Nr. 4033 / ANP / 09.09.2026

Către: **PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR**
DOAMNEI DEPUTAT RAMONA-IOANA BRUYNSEELS

Subiect: întrebare înregistrată cu nr. 5812A/2026

Stimată doamnă deputat,

Referitor la întrebarea dumneavoastră, înregistrată cu numărul 5812A/2026, având ca obiect „*Golul de acces la îngrijire rezidențială pentru persoanele vârstnice cu venituri medii, mecanismele de sprijin avute în vedere de Guvern și inegalitatea de tratament între furnizori în funcție de forma juridică*”, vă comunicăm următoarele:

1. Responsabilitatea organizării, administrării și acordării serviciilor sociale revine autorităților administrației publice locale, atribuții ce pot fi contractate către sectorul neguvernamental, instituțiile de cult, alte persoane fizice și juridice de drept public sau privat, în condițiile legii.

Autoritățile administrației publice locale propun înființarea serviciilor sociale de interes județean sau local, în funcție de rezultatele diagnozei sociale care presupune evaluarea nevoilor socio-economice ale populației din unitatea administrativ-teritorială în vederea identificării familiilor și persoanelor aflate în dificultate, precum și a cauzelor care au generat situațiile de risc de excluziune socială.

La data de 10.07.2026, *Registrul electronic unic al serviciilor sociale* înregistrează un număr de 805 cămine pentru persoane vârstnice, din care: 125 sunt administrate de către furnizori publici de servicii sociale, având o capacitate de 7.198 paturi și 680 sunt administrate de către furnizori privați de servicii sociale, cu o capacitate de 27.811 paturi.

Îngrijirea persoanelor vârstnice în cămine reprezintă o măsură de asistență socială și poate fi dispusă cu titlu de excepție pentru persoanele care se găsesc în una din următoarele situații:

a. nu au familie sau nu se află în întreținerea unei/unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

b. nu au locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;

c. nu realizează venituri proprii sau acestea nu sunt suficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;

d. nu se pot gospodări singure sau necesită îngrijire specializată;

e. se află în imposibilitatea de a-și asigura nevoile socio-medicale, datorită bolii ori stării fizice sau psihice.

În conformitate cu prevederile *Legii nr.17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, persoana vârstnică îngrijită într-un cămin pentru persoane vârstnice, precum și susținătorii legali ai acesteia, care dispun de venituri proprii, au obligația să plătească lunar o contribuție de întreținere, stabilită individualizat, în urma evaluării complexe efectuate potrivit dispozițiilor art. 49 din *Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare*, pe baza costului mediu lunar de întreținere, precum și a veniturilor persoanei vârstnice și, după caz, a susținătorilor legali ai acesteia.

Persoanele vârstnice care nu au venituri și nici susținători legali nu datorează contribuția de întreținere, aceasta fiind asigurată din bugetele locale sau județene, după caz, în limita hotărâtă de acestea.

2. Prin *Legea nr. 100/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asistenței sociale, precum și pentru completarea Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România și pentru modificarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, a fost modificată și completată *Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare*, astfel încât, începând cu anul 2027 să se introducă un nou mecanism de finanțare a serviciilor sociale destinate categoriilor vulnerabile, pe principiul ”finanțarea urmează beneficiarul”, în baza căruia, alocația bugetară aferentă unui beneficiar de servicii sociale, stabilită de serviciul public de asistență socială sau, după caz, de comisia de evaluare complexă și prevăzută în planul de servicii sociale, se transferă furnizorului de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal a încheiat un contract de servicii sociale.

3. Costul mediu lunar de întreținere într-un cămin pentru persoane vârstnice se stabilește anual de către consiliile locale și/sau județene, după caz, înainte de adoptarea bugetelor proprii.

În conformitate cu prevederile *Hotărârii Guvernului nr.426/2020 privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale, cu modificările și completările*

ulterioare, costul normativ utilizat de autoritățile administrației publice locale în cadrul procesului de contractare a serviciilor sociale de la furnizorii privați de servicii sociale este reprezentat de standardul de cost.

În situația în care, datorită nevoilor specifice și situațiilor particulare ale beneficiarilor de servicii sociale, costurile necesare furnizării serviciului respectiv depășesc nivelul prevăzut de standardul de cost, consiliile județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București și consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor alocă sumele necesare din venituri proprii sau din alte surse atrase, în condițiile legii.

4. Standardul de cost reprezintă suma minimă aferentă cheltuielilor anuale necesare furnizării serviciilor sociale, calculată pentru un beneficiar/tipuri de servicii sociale, potrivit standardelor minime de calitate și/sau altor criterii prevăzute de lege, și este utilizat pentru determinarea sumelor alocate bugetelor locale din unele venituri ale bugetului de stat în vederea furnizării serviciilor sociale. În cazul căminelor pentru persoane vârstnice, acesta este de:

- 102.674 lei/an/beneficiar încadrat în gradul I de dependență;
- 60.737 lei/an/beneficiar încadrat în gradul II de dependență;
- 37.033 lei/an/beneficiar încadrat în gradul III de dependență sau fără risc de dependență.

Standardele minime obligatorii utilizate, în prezent, de furnizorii de servicii sociale publici și privați sunt în strânsă corelație cu standardele de cost practicate pentru serviciile sociale publice sau cotate de la furnizorii privați și asigură nivelul minim al cerințelor privind eficacitatea și eficiența activităților desfășurate în raport cu nevoile beneficiarilor, obiectivele asumate, rezultatele așteptate.

Standardele minime de calitate constituie nivelul de referință a calității serviciilor sociale, iar îndeplinirea acestora este obligatorie și se atestă prin licență de funcționare, în conformitate cu prevederile *Legii nr.197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare. Legea nr.197/2012, cu modificările și completările ulterioare*, prevede încadrarea serviciilor sociale în clase de calitate, care constituie un criteriu pentru calculul cuantumului contribuției beneficiarului, prevăzută la art. 132 lit. f) din *Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare*, în funcție de gradul de performanță/excelență a serviciului social.

5. Referitor la restricția societăților comerciale de a furniza servicii sociale destinate persoanelor cu dizabilități, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități și Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și

Adopție, instituții care funcționează în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale (*MMFTSS*), au analizat compatibilitatea acestei restricții, instituită potrivit prevederilor art.37 alin.(2) lit. h) din *Legea nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare*, inclusiv din perspectiva dreptului Uniunii Europene pentru persoanele vulnerabile cum sunt persoanele cu dizabilități, adulți și copii, cu respectarea principiilor egalității de tratament și libertății de a presta servicii și au apreciat că expunerea acestora la fluctuațiile ce pot exista din punct de vedere financiar la nivelul societăților comerciale ar ridica riscul de vulnerabilitate, cu atât mai mult cu cât relocarea persoanelor cu dizabilități este destul de dificilă ori de câte ori aceasta este în discuție.

6. *MMFTSS* nu susține deschiderea furnizării serviciilor rezidențiale de către societățile comerciale, licențiate, în condițiile reformării sistemului de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități, inclusiv sub aspectul trecerii de la abordarea instituționalizată, asigurată în prezent prin instituții publice și organizații neguvernamentale, la abordarea susținerii persoanelor cu dizabilități în comunitate, cu sprijinul serviciilor în comunitate, însă, analizează posibilitatea susținerii acestui segment de servicii din perspectiva furnizării acestora de către operatorii economici.

7. În România, susținerea funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale se face prin alocare de fonduri de la bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, în baza fundamentărilor transmise de autoritățile administrației publice locale.

Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, de către autoritățile administrației publice locale, se realizează în baza standardelor de cost în vigoare pentru serviciile sociale.

În cazul serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, sumele, repartizate pe județe la propunerea *MMFTSS*, se aprobă distinct, prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.

În conformitate cu prevederile *Legii nr.17/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, finanțarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, respectiv a cheltuielilor de funcționare pentru unitățile de îngrijire la domiciliu, centrele de zi de îngrijire și recuperare și căminele pentru persoane vârstnice de la nivelul județelor, comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București și municipiului

București, se realizează în proporție de cel puțin 30% din standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii, pe baza necesarului stabilit anual de MMFTSS, la elaborarea bugetului de stat.

Standardele de cost pentru serviciile sociale sunt prevăzute în *Hotărârea Guvernului nr. 426/2020, privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale, cu modificările și completările ulterioare*.

Unitățile administrativ-teritoriale care au organizat rețea de îngrijire de lungă durată, în care procentul persoanelor vârstnice îngrijite în comunitate - îngrijire informală prin acordarea indemnizației pentru îngrijitori informali, prin serviciile de asistență comunitară, prin unitățile de îngrijire la domiciliu și/sau prin centre de zi de asistență și recuperare - este peste 50% din totalul numărului de persoane vârstnice care beneficiază de servicii sociale, sunt finanțate de la bugetul de stat în procent de cel puțin 40% din standardul minim de cost.

Conform prevederilor art. 39 lit. c) din *Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare*, "finanțarea serviciilor sociale în condițiile legii este în responsabilitatea autorităților administrației publice locale și se asigură din veniturile proprii ale bugetului local, din bugetul de stat, precum și din alte surse."

De asemenea, conform prevederilor art.5 lit. b) din același act normativ, unul dintre principiile care guvernează sistemul național de asistență socială este cel al subsidiarității, conform căruia „în situația în care persoana sau familia nu își poate asigura integral nevoile sociale, intervin colectivitatea locală și structurile ei asociative și, complementar, statul”.

Principiul subsidiarității este statuat și în cuprinsul celor două legi speciale care reglementează domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități și al protecției și promovării drepturilor copilului.

În speranța că informațiile furnizate vă sunt utile, vă asigurăm de întreaga noastră considerație.

Cu stimă,

p. Ministru muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale, interimar

Dragoș - Nicolae PÎSLARU,

Secretar de stat

Silvia Monica DINICĂ

